דרשוני כרך ב — ועתה החרישי

ועתה החרישיתרצה ברמץ שטיין

ותקח תמר אפר על־ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה. ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה (שמואל ב' יג, יט-כ)

ותצא תמר מבית אמנון ותלך בית אמהּ, היא מעכה בת תלמי מלך גשור.ותספר לה את כל אשר עשה לה אמנון בן אחינועם היזרעאלית.ותחרש מעכה, ותלך לדבר עם אביגיל, כי אשה טובת שכל היא.ותאמר לה ככל אשר דיברה תמרותחרשנה.ותאמרנה אשה בלבבה, ומה נעשה, הן אמנון הוא הבכור בבני דוד.ותאמרנה אשה לרעותה:לא קרה הדבר. היו אלו דמיונות בעלמא. מסתמא ביקשה תמר להודיע את יפי תוארה וללבב לעיניו לביבותיה.ומה לה ולבית אמנון? הלוא תדע כי אין לבת ישראל ללכת ביחידות לבקר את בני אביה! אלא שידוע כי מצאצאי תמר כלת יהודה היא, שהתכסתה בצעיף וישבה בפתח עיניים כזונה.ותשוב מעכה לביתה ולא דיברה עם בתה מטוב ועד רע.ותראה תמר את פני אמהּ ותרגֶש את אשר בלבה, ותצא מביתה.'ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה.וימצאה אבשלום אחיה, ויאסוף אותה לביתו 'ויאמר אליה ... ועתה אחותי החרישי'.

מעכה בת תלמי מלך גשור – '... והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור' (שמואל ב' ג, ג). כי אשה טובת שכל היא – 'ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל' (שמואל א' כה, ג). וללבב לעיניו לביבותיה – 'ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה' (שמואל ב' יג, ו). אלא שמצאצאי תמר היא – ראו בראשית פרק לח: תמר ילדה את פרץ ודוד הוא מזרעו (רות ד, יח–כב). שהתכסתה בצעיף – בראשית ל, יא.